

РЕШЕНИЕ

№ 4027

гр. София, 20.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в публично заседание на 01.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **4706** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2-3 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „О.“, [улица], чрез управителя А. П. С., срещу Решение № ПО-80 от 04.05.2020 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) [населено място], с което е оставена без уважение жалбата му вх.№ 53-03-1276/27.04.2020 г. срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) № 7259 от 27.03.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“.

Излагат се съображения за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки поради противоречие с материален закон, необоснована преценка на фактите по случая и необсъждане на възраженията на жалбоподателя. Отделно се поддържа, че изложените от приходните органи съображения за налагане на обезпечителните мерки не сочат на обезпечителна нужда, тъй като не представляват нарушения на данъчното законодателство. Жалбоподателят счита, че с това обжалваните актове са немотивирани и бланкетни. Излага доводи за свръхобезпеченост, за нарушение на чл.195, ал.6 ДОПК и на последователността за извършване на обезпечения, както и, че наложеният заповест значително възпрепятства дейността му, тъй като пречатства извършването на покупко-продажби на недвижими имоти. Сочи липса на мотивирано и обосновано искане за налагане на обезпечителни мерки. Претендира се отмяна на решението и потвърденото с него ПНПОМ.

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., чрез процесуалния си представител юкр.К., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, че със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-2222042000636-020-001 от 03.02.2020 г. на П. Т. П. – началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП С. е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задълженията му за корпоративен данък, данък върху представителните разходи и върху социалните разходи по ЗКПО, предоставяни в натура, данък върху разходите за превозни средства, върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица и на местни и чуждестранни физически лица, данък върху доходите на чуждестранни юридически лица, данък върху доходите на физическите лица, окончателен данък на местни и чужденстранни физически лица по чл.37 и ч38, ал.5 и ал.1 ЗДДФЛ, ДОО – за осигурители, вноски за здравно осигуряване – за осигурители и УПФ – за осигурители, да данъчни периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. Определен е тримесечен срок за извършване на ревизията, считано от връчване на ЗВР на 10.02.2020 г., т.е. до 10.05.2020 г. Със ЗИЗВР от 05.05.2020 г. е удължен срокът на ревизията до 10.07.2020 г. съгласно чл.114, ал.1 и ал.2 ДОПК. Със ЗИЗВР от 30.06.2020 г. и съгласно заповед за удължаване на срока на ревизията от изпълнителния директор на НАП, срокът на ревизията е удължен до 08.01.2021 г.

С искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-2222042000636-039-001/07.02.2020 г. на Г. С. Б. - главен инспектор по приходите и ръководител на ревизия, възложено със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-2222042000636-020-001 от 03.02.2020 г. до Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е поискано налагане на предварителни обезпечителни мерки на жалбоподателя във връзка с възложената му ревизия. В него е посочено, че при извършени от ревизорите проверки било установено, че за периода от 2014 г. до 2018 г. ревизираното дружество е декларирало в ГДД по чл.92 ЗКПО отрицателни финансови резултати, т.е. данъчна загуба. Установено е, че притежава недвижими имоти и две банкови сметки, върху които е предложено да се наложи обезпечение, тъй като се очаква да бъде издаден ревизионен акт, с който да бъдат установени задължения, чиято събираемост да бъде затруднена. За предполагаем очакван размер на бъдещите вземания е посочен 50 000 лв. корпоративен данък и 9258.67 лв. – лихва за забава към 06.02.2020 г.

Издадено е ПНПОМ по чл.121, ал.1 ДОПК изх. № С200022-023-0000480 от 12.02.2020 г. на П. Г. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което на жалбоподателя са наложени следните обезпечителни мерки: възбрана върху конкретно посочени недвижими имоти. Придобивната стойност на всички възбранени недвижими имоти възлиза на 64 029 лв.

Във второ искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-2222042000636-039-002/10.03.2020 г. на ръководителя на ревизията е посочено, че при проверка в информационния масив на Агенция по вписванията и програмен продукт И. – Кадастър и имотен регистър на Република България е установено, че [фирма] притежава недвижими имоти на балансова стойност от 1 136 647.77 лв. Предложена е промяна на обезпечителните мерки, която се налага поради

непредставяне на част от изисканите доказателства и след извършен анализ на предоставени от задълженото лице (ЗЛ) договори за предоставени и получени заеми през ревизирия период. Като очакван размер на задълженията е посочен 1 000 000 лв. корпоративен данък и 136 647.77 лв. лихви за забава.

Издадени са ПНПОМ по чл.121, ал.1 ДОПК изх. № 7256 от 23.03.2020 г. и изх. № 7257 от 25.03.2020 г., двете на П. Г. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., с които на жалбоподателя са наложени следните обезпечителни мерки: възбрана върху конкретно посочени недвижими имоти. От първото постановление се установява, че на жалбоподателя освен наложените обезпечителни мерки на стойност 64 029 лв. са наложени и други обезпечителни мерки – с постановление изх. № С200022-023-0000980 от 12.02.2020 г. върху имоти с балансова стойност от 85 442 лв. и с постановление № 7255/20.03.2020 г. върху имоти с балансова стойност от 133 753.77 лв.

Балансовата стойност на възбранените с постановление изх. № 7256 от 23.03.2020 г. недвижими имоти е 262 582.41 лв., а по постановление изх. № 7257 от 25.03.2020 г. – 369 928.37 лв. В тях е посочено, че се издават по мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-2222042000636-039-002 от 10.03.2020 г.

С обжалваното ПНПОМ по чл.121, ал.1 ДОПК изх. № 7259 от 23.03.2020 г. и изх. № 7257 от 27.03.2020 г. на П. Г. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., отново е наложена възбрана върху недвижими имоти на обща балансова стойност от 215 120.40 лв.

Общата придобивна и балансова стойност на възбранените имоти с горепосочените ПНПОМ възлиза на 1 130 855.95 лв.

За да потвърди ПНПОМ № 7259/27.03.2020 г. с обжалваното решение № ПО-80 от 04.05.2020 г., горестоящият орган е приел, че постановлението е издадено от компетентен орган, въз основа на мотивирано искане на орган по приходите, в установената форма и съдържание и при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 и ал.3 ДОПК. Посочил е, че публичният изпълнител, в условията на обвързана компетентност, възприема доводите на ревизорите за предполагаемия размер на бъдещите публични задължения. Тъй като в случая този предполагаем размер бил особено голям, това обосновавало извод, че неговото събиране ще бъде значително затруднено.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на обжалване административен акт. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентния орган – директорът на Териториалната дирекция на НАП - С. и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 ДОПК 14-дневен срок.

Правната норма на чл.121, ал.1 ДОПК, въз основа на която е наложено процесното обезпечение, урежда възможност за органа по приходите, в хода на висяща ревизия или при издаване на ревизионния акт да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Визираната цел на предварителните

обезпечителни мерки съответства на тяхната роля, посочена и в чл.195, ал.2 ДОПК - обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено.

Вярно е посоченото от решаващия орган в решение № ПО-80 от 04.05.2020 г., че уредената в чл.121, ал.1 ДОПК възможност за налагане на ПОМ е израз на засилена законодателна защита към публичния интерес да не бъде затруднено събирането на евентуалното бъдещо публично вземане, но това не изключва задължението на публичния изпълнител да направи преценка за наличието на обезпечителна нужда. Тази преценка – дали ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, предполага съпоставка между предполагаемия размер на бъдещото задължение и материалните активи на бъдещия длъжник. При нея винаги се държи сметка за баланса между двата насрещни интереса, както изискват принципите на пропорционалност и съразмерност, намерили израз в нормите на чл.195, ал.7 ДОПК и чл.442а ГПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК. Според решаващия състав на съда законното изискване в чл.121, ал.1 ДОПК за мотивиране на искането на приходния орган е израз именно на необходимостта от обоснована преценка между размера на бъдещото задължение от една страна и имущественото състояние на длъжника от друга. Въз основа на нея и при наличие на категорични данни, че размерът на бъдещите публични задължения надвишава имуществото на лицето може да се направи обосновано предположение за затруднение или невъзможност за събиране на бъдещите вземания като защитим публичен интерес.

В случая, не е налице подобно мотивирано искане. В искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-2222042000636-039-002/10.03.2020 г. е посочен размер на установеното при проверка в АВ имуществено състояние на ЗЛ, а именно 1 136 647.77 лв. Прави впечатление, че предполагаемият размер на бъдещите публични вземания е посочен в искането в същия размер 1 000 000 лв. главница и 136 647.77 лв., без този размер да е обоснован по какъвто и да е начин. И в двете искания на ръководителя на ревизията не е посочен предполагаем произход на бъдещите публични задължения, доколкото именно това е целта на фактите и обстоятелствата, които се установяват в хода на ревизионното производство. След като публичният изпълнител е обвързан от посочения от ревизорите предполагаем размер, то последният трябва да бъде обоснован и мотивиран. В тази насока искането не съдържа мотиви, а напротив – очевиден данни, че размерът на бъдещите задължения се напасва към размера на установеното имущество на задълженото лице.

Обосновани са доводите на жалбоподателя, че част от посочените в искането на ръководителя на ревизията факти и обстоятелства са неотнормирани при преценката на обезпечителната нужда, а именно лицето декларира отрицателни финансови резултати, не притежава МПС и назначени на трудов договор лица, не представя доказателства. По отношение на последното обстоятелство искането е взаимно противоречиво. От една страна в него е посочено, че лицето не представя доказателства, а от друга страна – че лицето е представило справка – образец № 1 за наличните активи, както и договори за предоставени и получени заеми. Липсва анализ на последните, както и на връзката им с предполагаемия размер на бъдещите задължения. В обсъдените по-горе ПНПОМ стойността на обезпечените имоти е взета именно от представена от лицето справка за тяхната балансова стойност. Това компрометира мотивираността, както на искането на ръководителя на ревизията, така

и обосноваността на обезпечителната нужда в оспореното ПНПОМ № 7259/27.03.3020 г.

Очевиден е стремежът на публичния изпълнител да наложи възбрана върху всички притежавани от ЗЛ недвижими имоти, което се установява от посочените по-горе издадените спрямо жалбоподателя няколко броя ПНПОМ. При липса на обоснованост и мотивираност по отношение на размера на предполагаемите бъдещи публични вземания наложеното обезпечение върху цялото имущество на бъдещия длъжник навежда на непропорционалност и несъразмерност на мярката в нарушение на чл.121, ал.3 ДОПК чл.195, ал.7 ДОПК. Липсата на обосновани данни за размера на бъдещите публични вземания прави наложените обезпечителни мерки несъразмерни по смисъла на чл.195, ал.7 ДОПК.

Съгласно чл.121, ал.3 ДОПК обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. В случая, върху цялото установено имущество на длъжника са наложени обезпечителни мерки, което неминуемо води до извод, не само за затрудняване на дейността му, но и за нейното цялостно възпрепятстване в противоречие с декларираната цел по чл.121, ал.3 ДОПК.

В обжалваното ПНПОМ № 7259/27.03.3020 г. са преповторени мотивите на ръководителя на ревизията, но същото не съдържа собствен анализ на обезпечителната нужда. Това е така не само поради липсата на обоснован размер на бъдещите публични вземания, но и поради непосочване на други действия на длъжника, които да указват, че той умишлено се освобождава от активи, които могат да послужат за удовлетворяване на публичните задължения. Посочи се, че от доказателствата от преписката не се установява изнесеното, че ЗЛ не представя доказателства. Твърдението, че е направен анализ на представените договори също е голословно, тъй като такъв анализ липсва. Визираната липса на МПС и на назначени лица не е указание, че длъжникът ще възпрепятства събирането на публичните вземания. Изложеното сочи, че в обжалваното постановление не е обоснована и мотивирана обезпечителната нужда. Както в него, така и от сезиращото искане на ръководителя на ревизията и от приложената преписка не се установяват конкретни данни, че с действията си задълженото лице ще направи невъзможно или ще затрудни събирането на публичното задължение. Напротив, твърденията на приходните органи, че се очаква да бъде издаден ревизионен акт, с който да бъдат установени задължения, чиято събираемост да бъде затруднена, са изцяло голословни, общи и неподкрепени с конкретни факти относно поведението на длъжника.

Обикновено до такъв извод се стига след съпоставка между размера на задълженията и активите на лицето, но в случая това е обективно невъзможно поради необоснованост и немотивираност на този размер. Ето защо, като е приел в обжалваното решение № ПО-80/04.05.2020 г., че публичният изпълнител е направил обоснован извод, че в хода на ревизията ще бъдат установени публични задължения в размер на 1 136 647.77 лв., чийто значителен размер е указание за обезпечителна нужда, горестоящият орган е приложил неправилно относимите норми на чл.121, ал.1 и ал.3, чл.195, ал.2 и ал.7 ДОПК. Неоснователно възражението на ответника за липса на свърхобезпечение, тъй като общият размер на възбранените имоти не покрива бъдещата стойност на задълженията. От една страна, такава обоснована и мотивирана бъдеща стойност няма, а от друга страна – в нарушение на чл.121, ал.3 и

чл.195, ал.7 ДОПК е възбранено цялото имущество на длъжника.

По изложените съображения е дължима отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него ПНПОМ.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат сторените разноси, но същият няма искане за присъждане на разноси.

Воден от гореизложеното, Административен съд София град, I отделение, 69-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район „О.“, [улица], Решение № ПО-80 от 04.05.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП [населено място], както и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № 7259 от 27.03.2020 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“. Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: